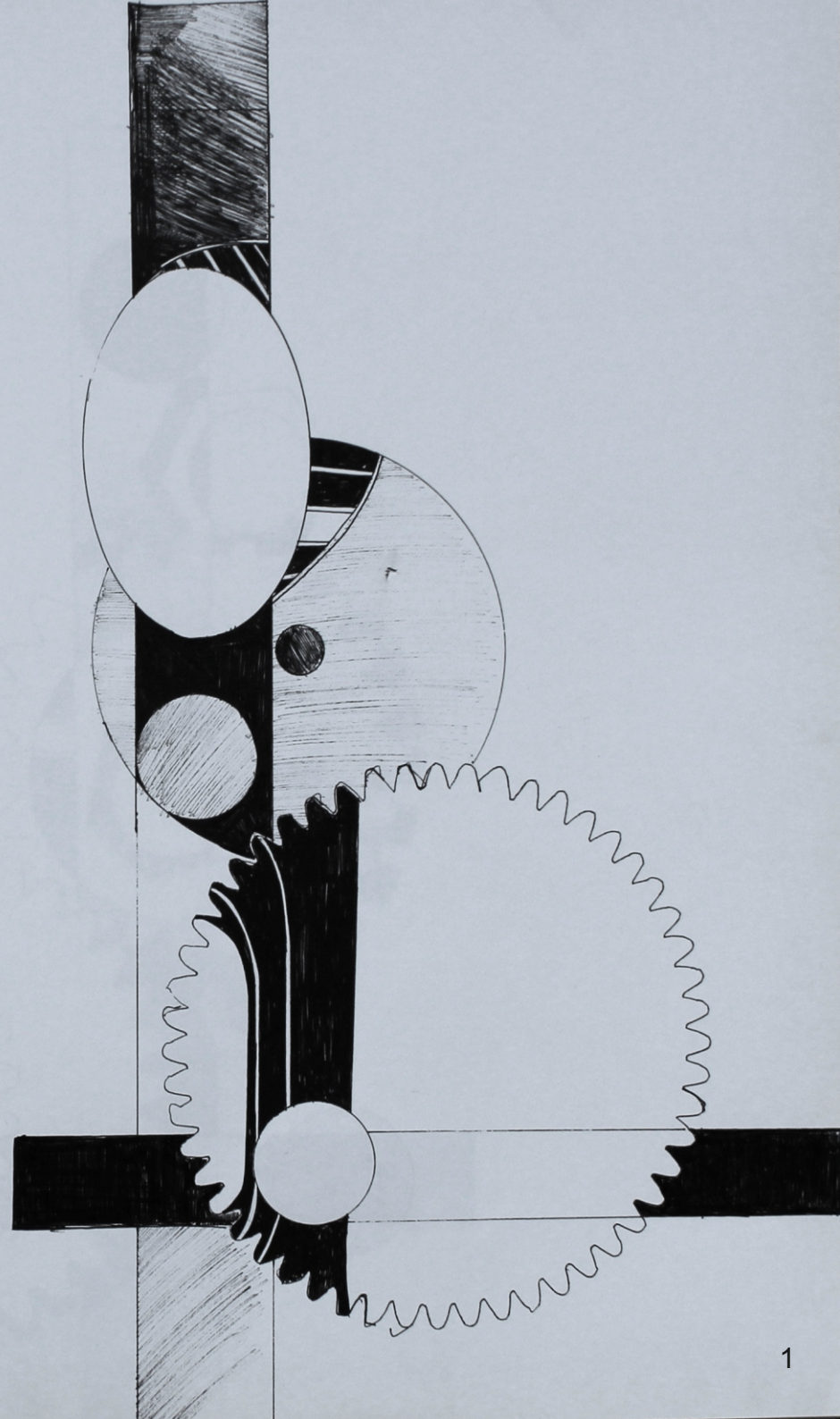


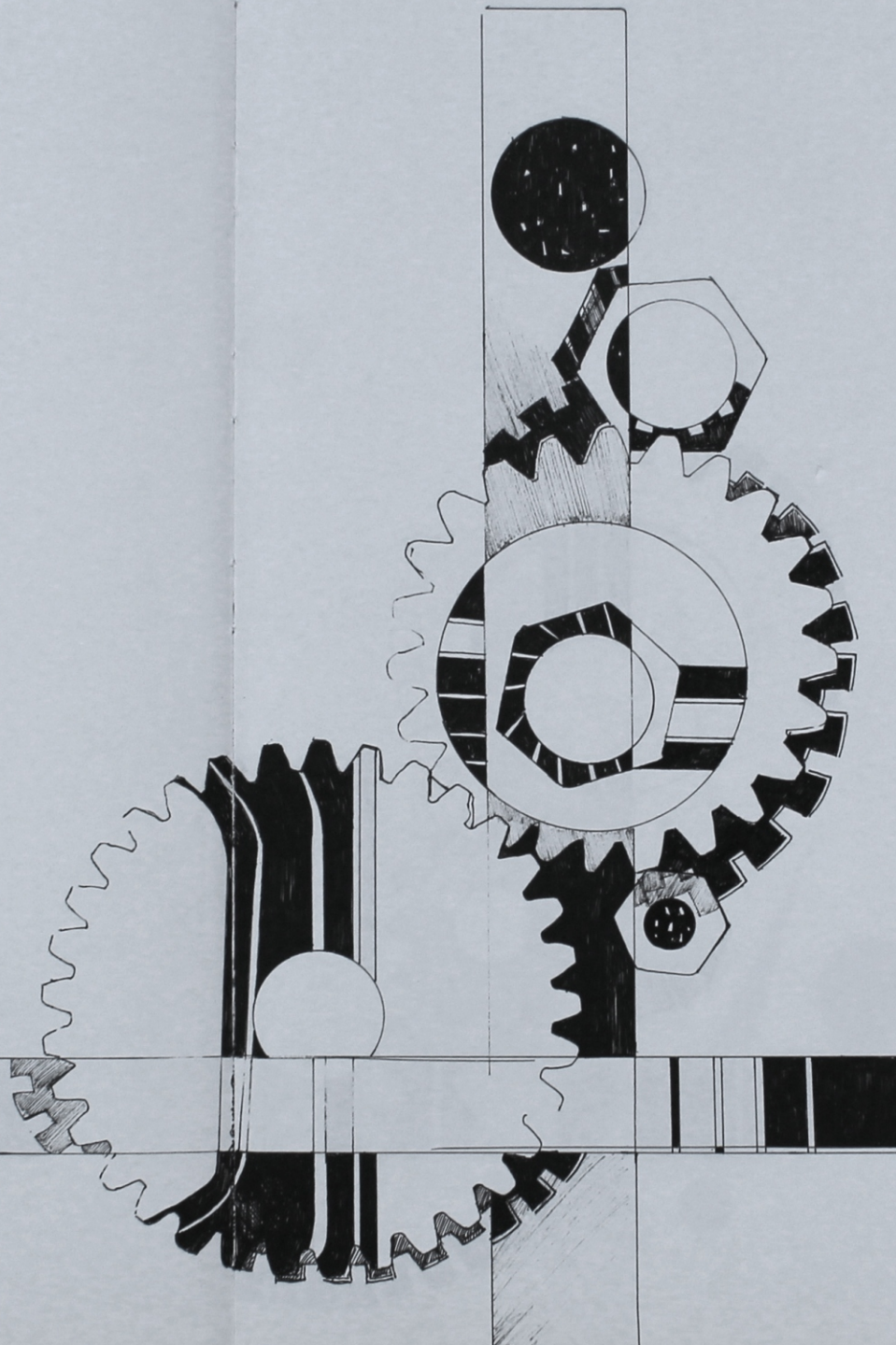
2012-Ի ՆԵՂ ԶԻՆՍԵՐՈՎ ԱՄԱՌԸ

2008-ի փետրվարին,
ընդամենը
10 օրվա մեջ
ամեն ինչ փոխվե՛ց:
Տոնակատարությունները
ու կիրակիները վերացա՛ն,
մրցակցություն,
շահագործում
ու խտրականություն
էլ չկա՛,
չկա՛ն օտարվածությունը, պարտադրանքն ու բռնությունը,
մեզ միացնում է
աշխատանքի անհետացումը,
սև ու ծանր գործը,
քյաշ փողը,
ստիպողական ծառայությունները,
էդ կարգի չեմ հիշում, թե էլ ինչերը...
Դրանք էլ չկա՛ն,
կառավարիչներն ու կառավարվողները չքացա՛ն,
գյուղերն ու
քաղաքները



նույնպես վերացա՛ն:
Բարև՛, մարդկություն,
մենք հաղթեցինք,
նավթի հորերի մեջ
չխեղդվեցինք:
Ողջո՛ւյն, երկրագունդ,
մենք
այս ամառ
միասին ենք պտտվում,
իսկ բենզինի
շարժիչներն անտիկվար
Երևանի
Պատմության թանգարանում են հանգչում,
քարե դարի ու բրոնզի,
երկաթի ու քարածխի
ժամանակների
գործիքների
հին ու մոռացված
զենքերի կողքին փոշոտվում
հիմա:

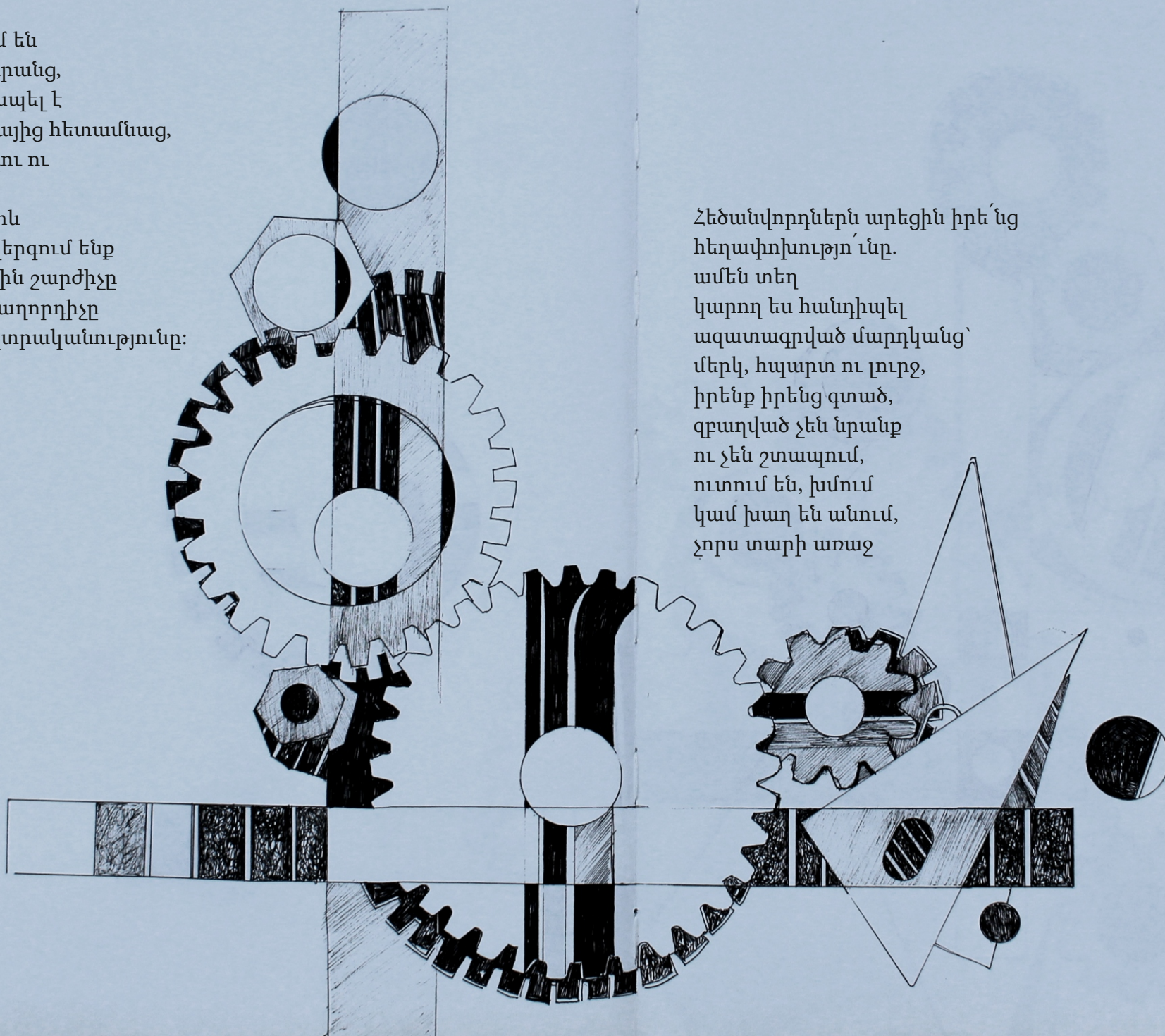
Միգուցե դեռ կան պոետներ,
որ փնտրում են
այս իրերը



ու երգում են
փառքը նրանց,
ով տառապել է
տեխնիկայից հետամնաց,
բայց ոչ դու ու
ես...

Որովհետև
մենք գովերգում ենք
ջրածնային շարժիչը
և կիսահաղորդիչը
նաև էլեկտրականությունը:

Հեծանվորդներն արեցին իրենց
հեղափոխությունը.
ամեն տեղ
կարող ես հանդիպել
ազատագրված մարդկանց՝
մերկ, հպարտ ու լուրջ,
իրենք իրենց գտած,
գրավված չեն նրանք
ու չեն շտապում,
ուտում են, խմում
կամ խաղ են անում,
չորս տարի առաջ

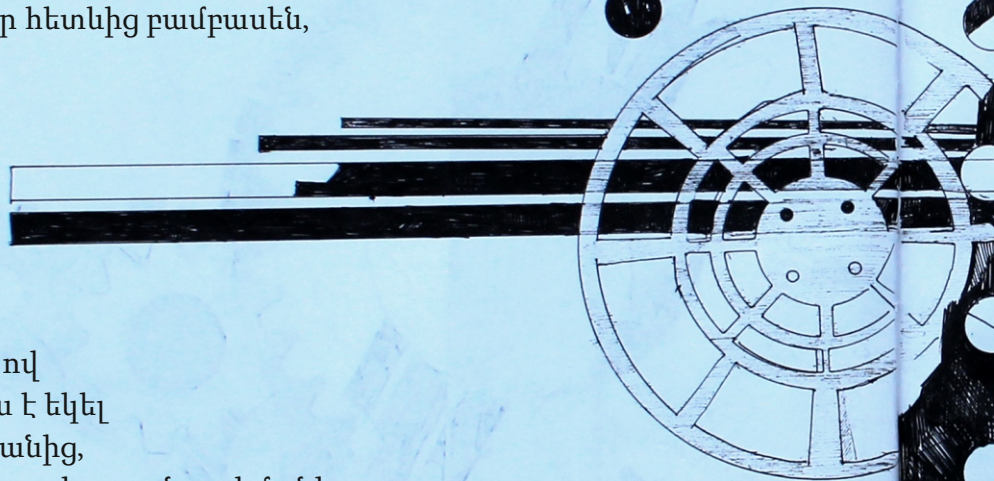


դրան սեքս էին ասում,
 երևի դեռ կան նրանք,
 որ հին ձևով են մտածում,
 թե ծանր աշխատանք է սեքսը,
 սերը այս կյանքում,
 ոնց որ շախտյոր-ռոբոտի գործը,
 տառապանքով է վաստակվում,
 թող տենց էլ կարծեն,
 նստեն իրենց բակում
 ու մեր հետևից բամբասեն,

բայց ով
 դուրս է եկել
 իր տանից,
 հասարակության սահմանից,
 հանդիպել է հաստատ
 ուրախ մարդկանց

.....

Հետաքրքիր է,
 թե որտեղ
 կարելի է տեսնել
 նրանց

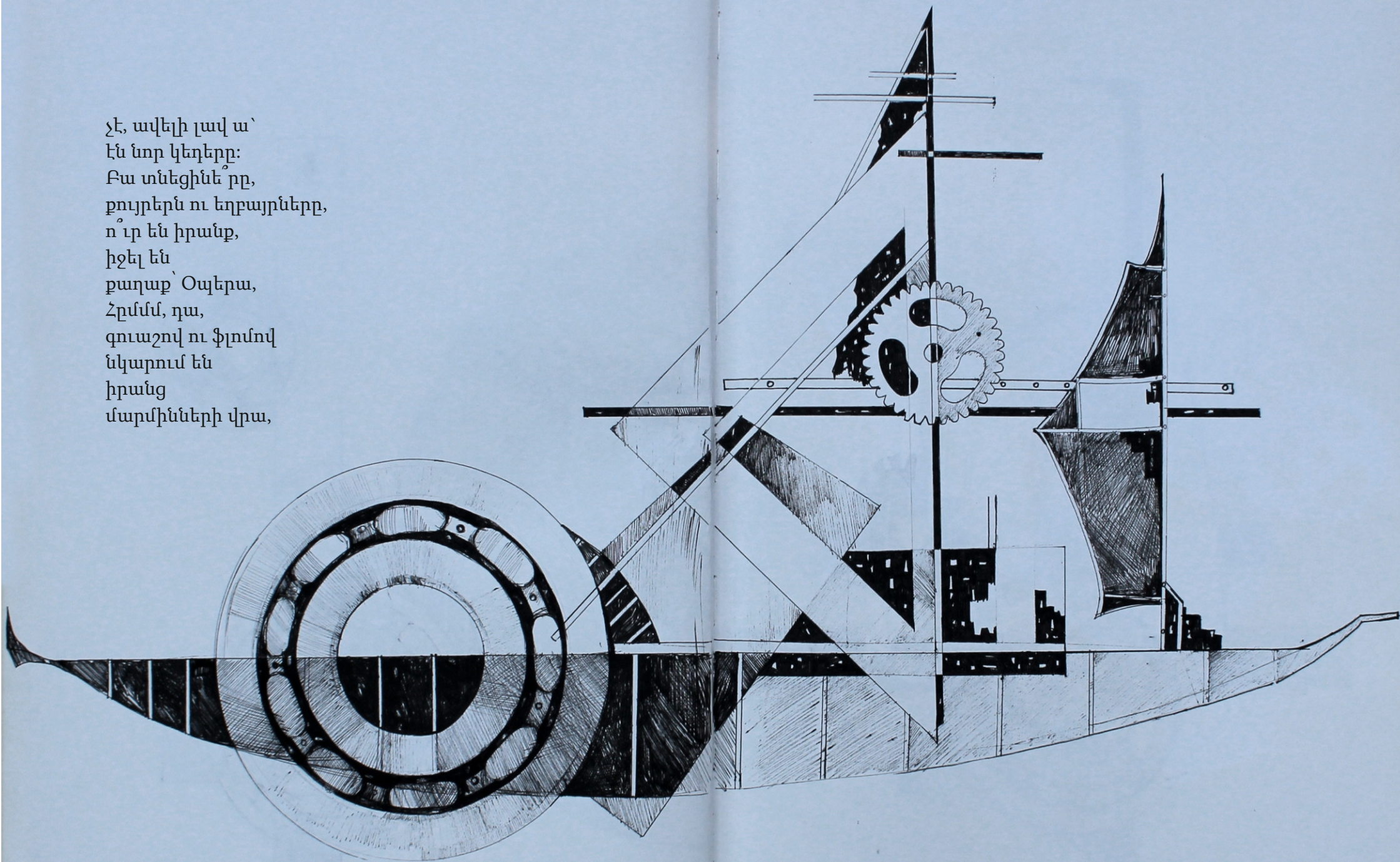


-Խոսքի օրինակ՝
մենք
դեռ
հավաքվում ենք
Կարապի լճի շուրջ:
-Չէ հա...
-Լուրջ:

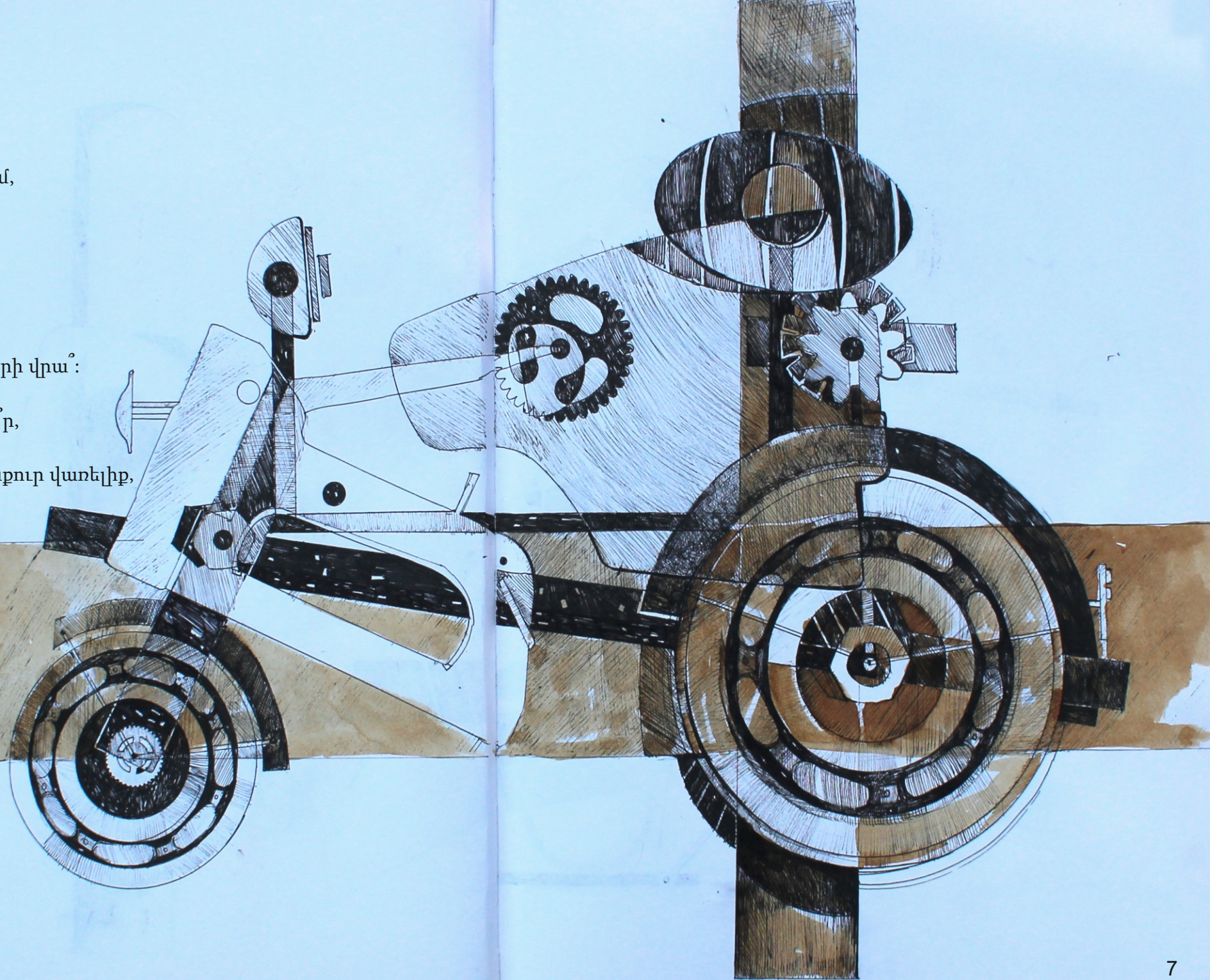
-Արա, շուշուտ խոսա,
հեռախոսիս զարյատկան նստում ա:
-Դե, ես չգիտեմ:
-Շոգ ա,
ու հավես չկա...
որովհետև
-Դե, միանգամից ասա,
որ ամաչում ես
քո փրչոտ մարմնից,
ճարպերից, սպիներից,
ու ծուռ ոտքերից:
-Հա, ինչ,
շորերի աշխարհը դեռ կա,

հո մի օրում չի վերանա:
-Լսի, Արո,
դու էլ հագի քո սքինի ջինսը,
վարդագույն մայկան ու կարմիր չարուխները,

չէ, ավելի լավ ա՛
են նոր կեդերը:
Բա տնեցիներ ըր,
քույրերն ու եղբայրները,
ո՞ւր են իրանք,
իջել են
քաղաք՝ Օպերա,
Հրմամ, դա,
գուաշով ու ֆլումով
նկարում են
իրանց
մարմինների վրա,



շորեր են նկարում,
դրոշներ,
լողազգեստներ,
ծաղիկներ ու
լիքը տեքստեր,
կոչեր,
լոգունգներ...
-Մերկ մարմինների վրա՞:
-Հա՛:
-Նարեկին տեսա՞ր,
դոշին գրել ա՛՝
Էկոլոգիապես մաքուր վառելիք,



ու փորին էլ սլաք ա արել,
որ բոլորը նայեն սափրած առնանդամին,
Մհերն էլ էր նույնը գրել...

-Նարեկից էր թխել:
-Չէ, տենց կլիպ ունեն,
ընտեղ իրանք բոլորը կան՝
Տեկտոնիկների իրանց տուսովկան,
բայց ասա, որ սուպեր ա, հա՞,
քույրիկների ու ընկերուհիների ներկայությամբ,
մամաների ու պապաների աչքի առաջ,
տատիկների ու պապիկների կողքին,
ոստիկանների դիմաց
ու էդքան բաց...

-Արո,
բա դու ռեպեր չէի՞ր:

-Դե հա:

-Պարզ ա:

-Ի՞նչը:

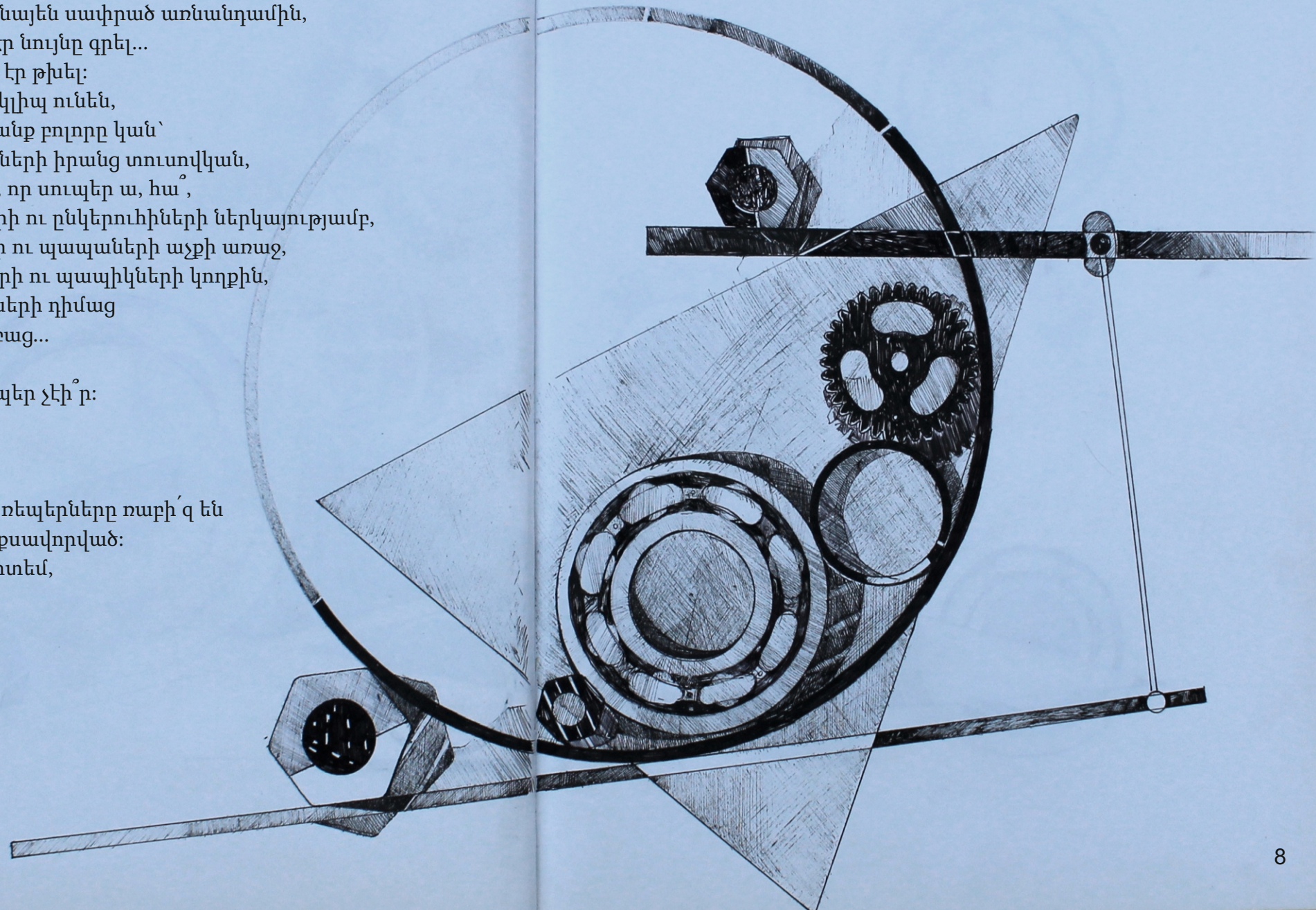
-Դե էն, որ ռեպերները ռաբի՛՛ղ են
ու կոմպլեքսավորված:

-Դե, ես չգիտեմ,

հիմա ինչ,

լրիվ

հանվե՞մ,



բայց ...

-Հենա, նայի

խոտերին պառկած

հավեսով

աղջիկներ ու տղերք են՝

կապույտ մաշված

տոռութա ջինսերով:

-Էլի հենա,

ընդեղ էլ կան կանգնած:

-Արո, հո չպետք ա համոզեմ,

մնա հագնված,

արի մոտենանք,

հետները ծանոթանանք,

կարող ա՝ մոտները ներկ լինի,

իմ վրա Մոնդրիանի

եռագույնը նկարի,

լավ չի լինի՞,

կնկարես, չէ՞...

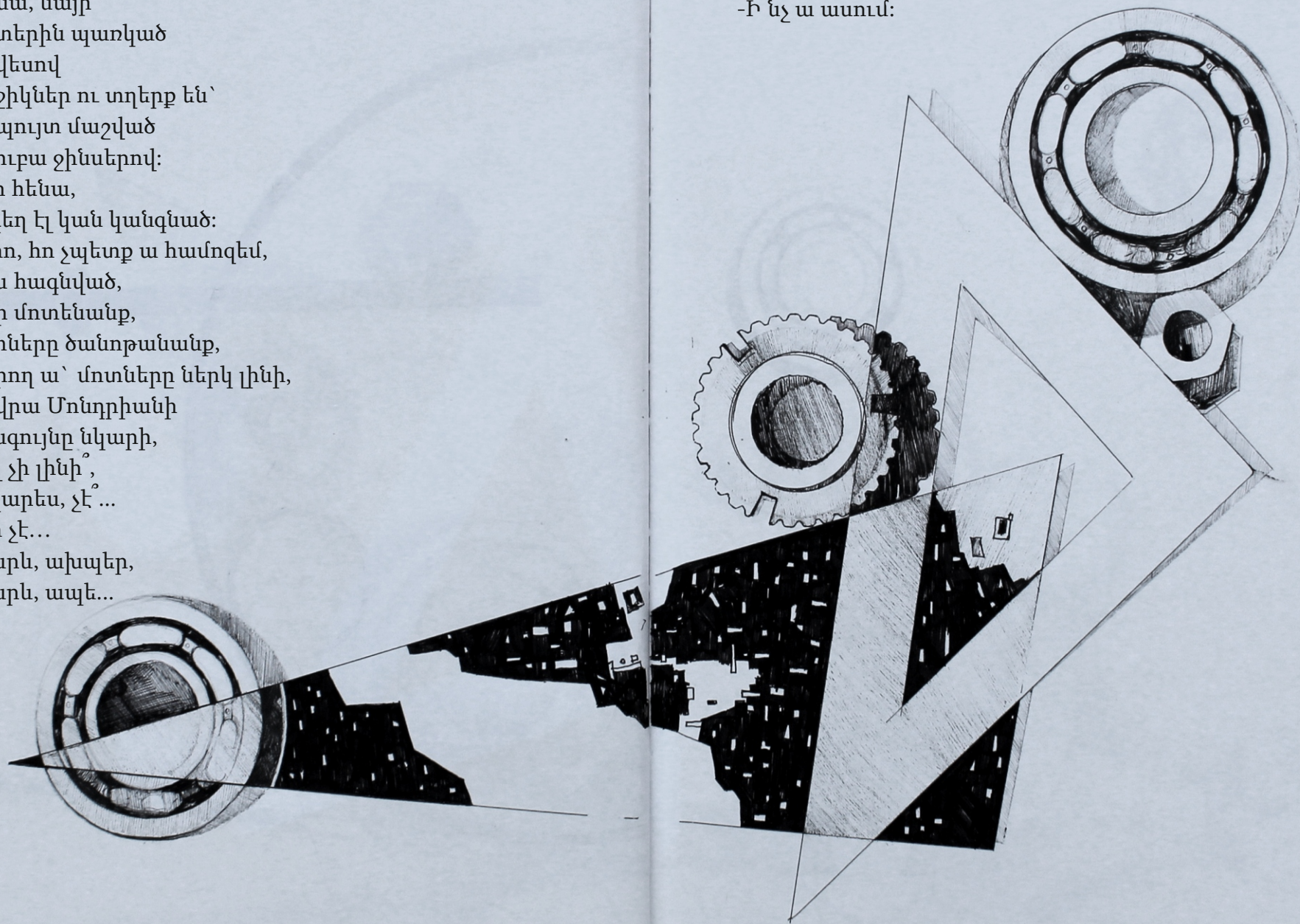
-Ի՞նչ...

-Բարև, ախպեր,

-Բարև, ապե...

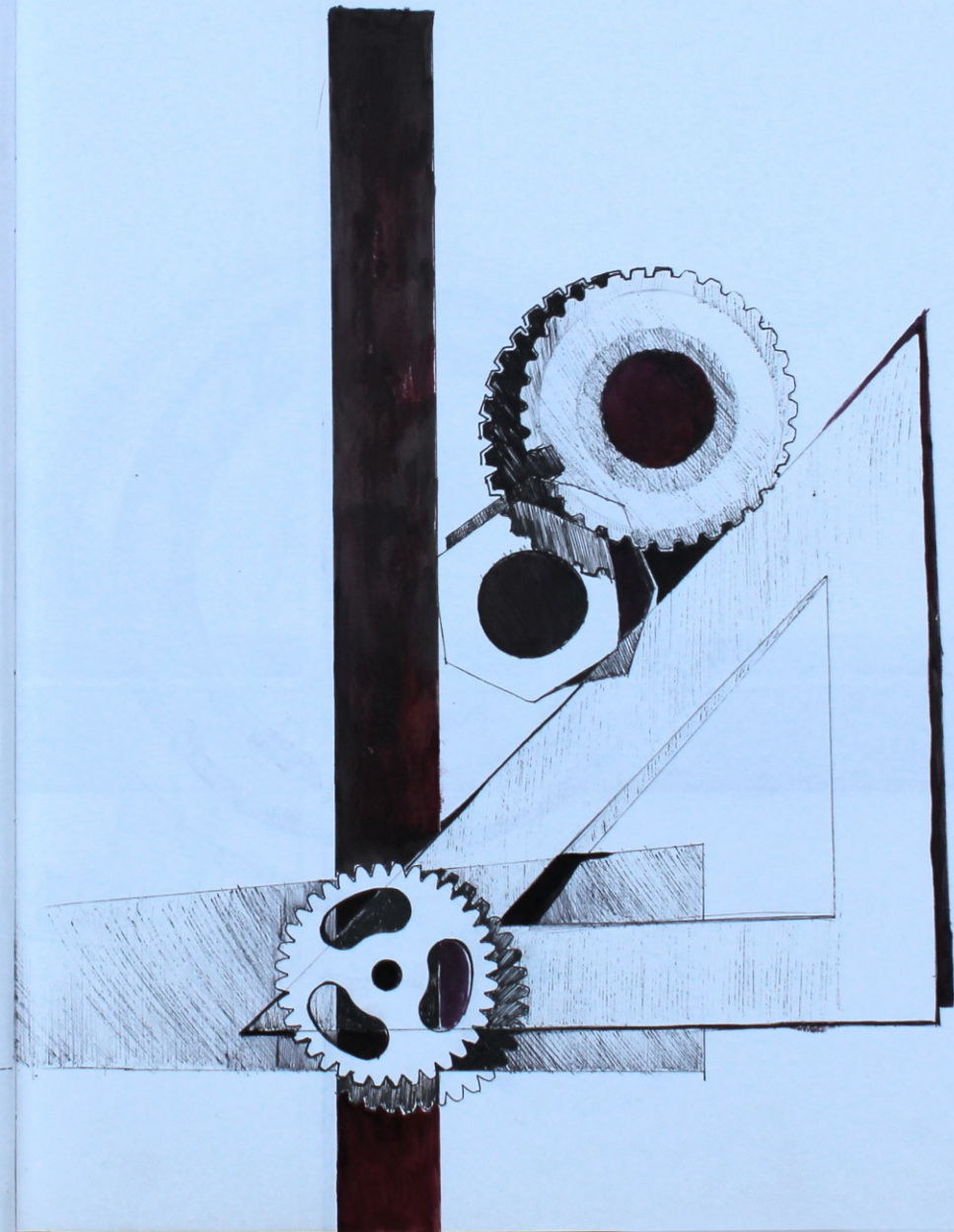
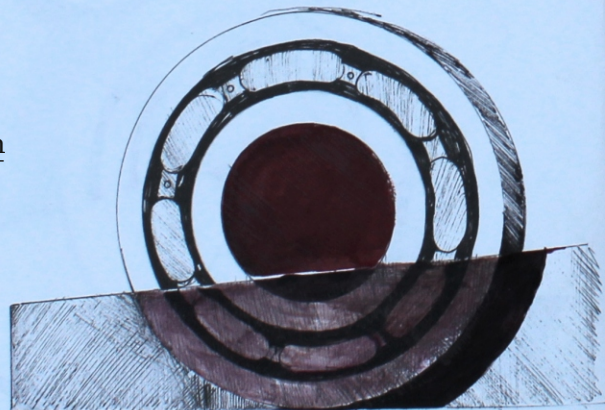
-Էս ո՞վ ա:

-Ի՞նչ ա ասում:



-Մանիֆեստ ա կարդում:
-Ինչքան էլ մարդ ա հավաքվել,
էն աղջկան գիտե՞ս...
-Ախպեր, սպասի լսենք...

Մենք հռչակում ենք կենդանի կյանքը՝ բացարձակ արժեք:
Մեզ պետք ա դեմոկրատիա,
Որ պաշտպանվենք չինովնիկից...
Դու քո սեփականությունն ես,
Դու պատկանում ես ինքդ քեզ,
Դու ունես,
Նա ունի,
Ես ունեմ,
Բոլորն ունեն իրավունք,
Հենց
Ապրելու փաստից
Դուրս բերվող
Բացարձակ իրավունք՝
Տնօրինել,
Չէ, ավելի լավ ա՝ ասենք
Կառավարել
Սեփական կյանքը,
Սեփական մարմինը,
Խոսքն ու արարքները



Ու մնացած բաները,
Որոնք արդեն վաղուց
Համարվում են անձնական,
Ու ամեն մարդ, ով ունի
Այս իրավունքները,
Պարտավոր ա հարգել
Նույն իրավունքները
Ուրիշների,
Մենակ սրանից հետո
Կարող ենք խոսել
Հավատից,
Բարոյականությունից,
Քաղաքականությունից...

-Պարզ ա:

-Արա, էս ո՞վ ա:

-Եսիմ ով ա:

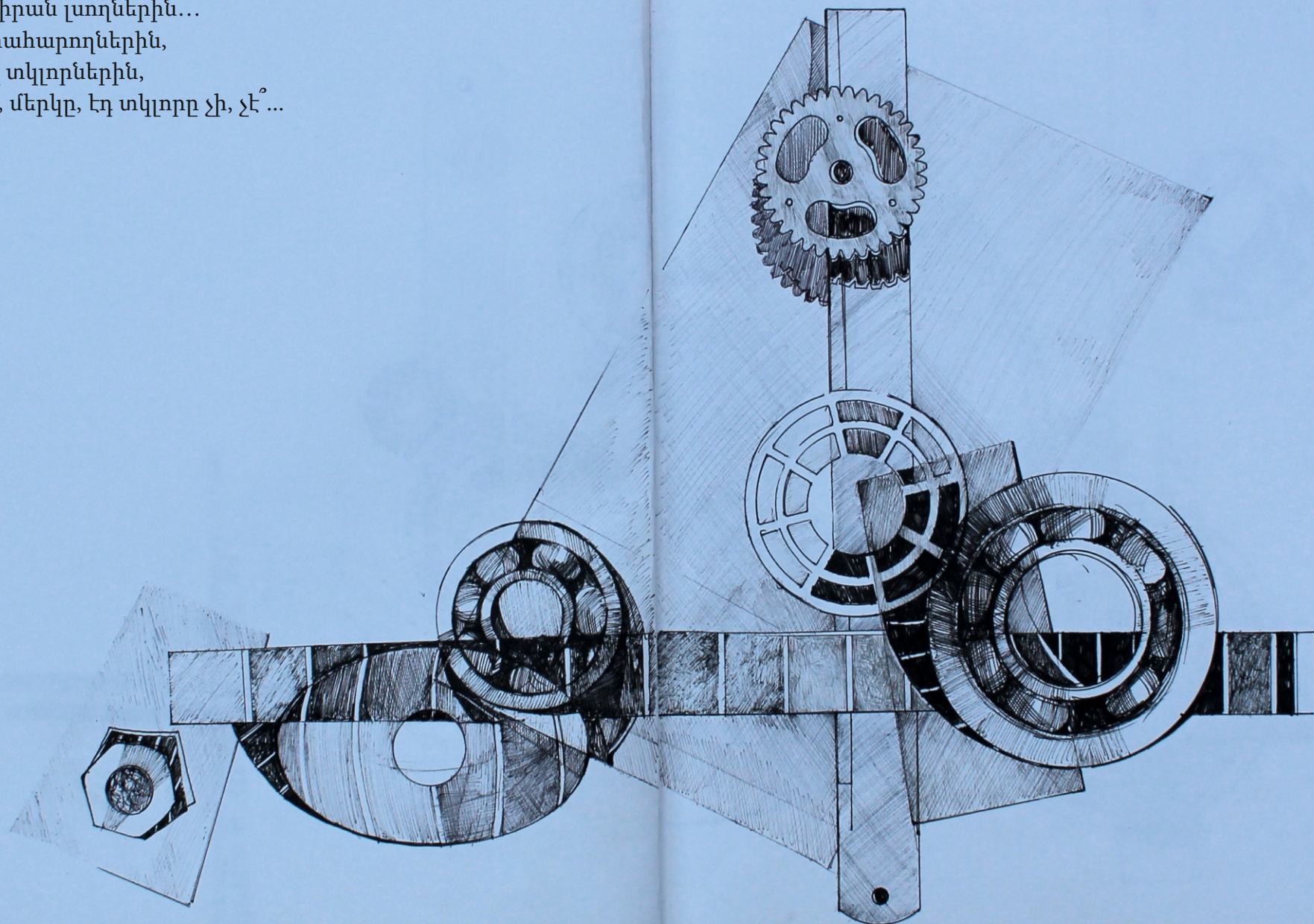
-Ես նա եմ, ով դեմ ա բյուրոկրատիայի ու
հարուստների իշխանությանը,
հասարակական կյանքում
ամեն տեսակի խտրականությանը,

կեցցե՛ առանց բռնության

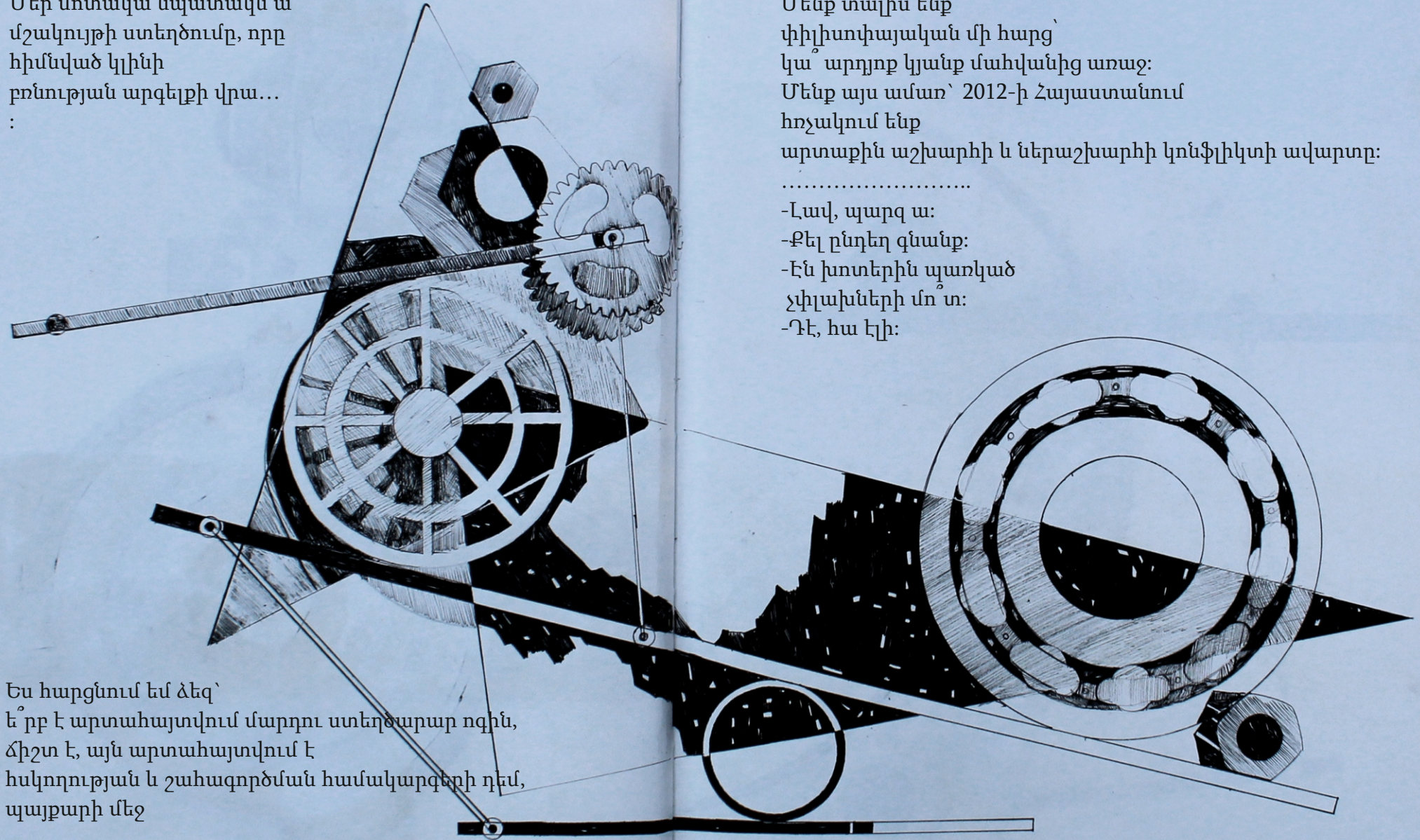
Հայաստանը:

-Փա՛ռք ինքնասեփականատեր աշխատավորին,

-Նեղ ջինսերով ջահելներին,
-Ելույթ ունեցողին,
-...ու իրան լսողներին...
-Ծափահարողներին,
-Լրիվ տկլորներին,
-Ապե, մերկը, եղ տկլորը չի, չէ՞...



Մեր մոտակա նպատակն ա
մշակույթի ստեղծումը, որը
հիմնված կլինի
բնության արգելքի վրա...
:



Ես հարցնում եմ ձեզ՝
ե՞րբ է արտահայտվում մարդու ստեղծարար ոգին,
ճիշտ է, այն արտահայտվում է
հսկողության և շահագործման համակարգերի դեմ,
պայքարի մեջ

Մենք տալիս ենք
փիլիսոփայական մի հարց՝
կա՞րողյոք կյանք մահվանից առաջ:
Մենք այս ամառ՝ 2012-ի Հայաստանում
հոչակում ենք
արտաքին աշխարհի և ներաշխարհի կոնֆլիկտի ավարտը:

.....

- Լավ, պարզ ա:
- Քեղ ընդեղ գնանք:
- Էն խոտերին պառկած
չփլախների մոտ:
- Դէ, հա էլի: